

فارکس 5'100'000'000'000 دلاری از کجا آمد !!؟؟

موضوع : تاریخچه بازار فارکس (بازار ارز بین الملل)

تدوین و ترجمه : سعید مرادیان

BULL'S v. s BEAR'S
FOREX

سیستم استاندارد طلا با چه هدفی؟

ایجاد یک سیستم پولی با استاندارد طلا در سال 1875 یکی از مهمترین رویداد های بازار ارز است .

تا قبل از طراحی سیستم استاندارد طلا ، کشور ها معمولا از طلا و نقره به عنوان پرداخت بین المللی استفاده می کردند . یکی از مشکلات اصلی استفاده از طلا و نقره برای پرداخت بین المللی آن بود که ارزش این فلزات به شدن تحت تاثیر عرضه و تقاضای جهانی قرار داشت . برای مثال کشف یک معدن طلای جدید با توجه به افزایش قابل توجه عرضه ی طلا قیمت طلا را پایین می آورد .

استاندارد طلا

استاندارد طلا یک سیستم پولی است که در آن ارز یا کاغذ کشور دارای ارزشی است که مستقیما به طلا مرتبط است با استاندارد طلا کشور ها با تبدیل پول

کاغذی به مقداری طلا موافقت کردند ، کشور هایی که از استاندارد طلا استفاده می کنند یک قیمت ثابت برای خرید و فروش طلا تعیین می کنند .

این قیمت ثابت برای تعیین ارزش ارز استفاده می شود ، برای مثال اگر آمریکا قیمت هر اونس طلا را برابر \$500 تعیین کند ، قیمت هر دلار آمریکا برابر است با $\frac{1}{500}$ اونس طلا .

یکی از اهداف سیستم استاندارد طلا جلوگیری کردن از کنترل شدن فرآیند صدور و انتشار اسکناس به دست افراد نادان (فرصت طلب) بود .

باتوجه به مقدار فیزیکی طلا که به عنوان محدودیتی برای این موضوع وجود داشت جامعه می توانست یک راه کار ساده را برای جلوگیری از ایجاد تورم زیان آور پیش گیرد . هدف از سیاست پولی نه فقط جلوگیری از تورم بلکه کاهش قیمت و کمک به ترویج

یک محیط پولی پایدار است که در آن می توان به اشتغال کامل دست یافت .

تاریخچه مختصری از استاندارد طلا در کشور آمریکا به اندازه ی کافی نشان داده است که وقتی چنین قاعده ی ساده ای اتخاذ می شود می توان از تورم جلوگیری کرد اما پیروی شدید از این قاعده می تواند موجب بی ثباتی های اقتصادی و یا نا آرامی های سیاسی گردد .

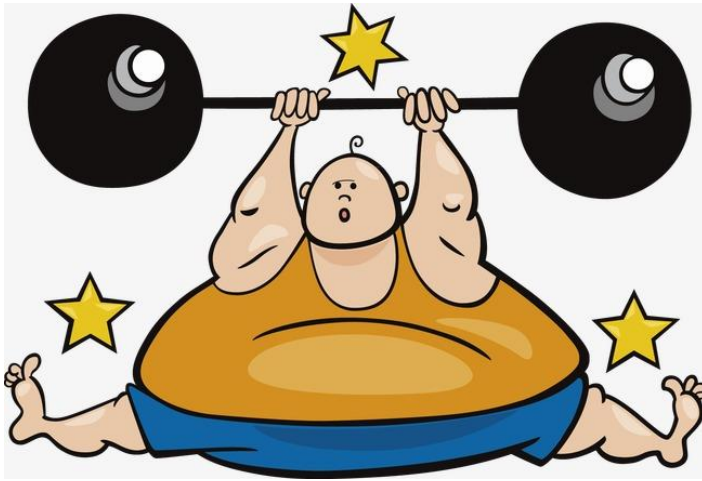

ایده اصلی نهفته در استاندارد طلا این بود که دولت ها تبدیل ارز را به مقدار خاصی از طلا تضمین کنند و بالعکس ، به عبارت دیگر یک ارز توسط طلا حمایت می شد .

بدیهی است که دولت ها نیاز به ذخایر طلای قابل توجهی برای پاسخگویی به تقاضای موجود برای مبادلات ارز خواهند داشت .

در اواخر قرن نوزدهم تمام اقتصادی های بزرگ دنیا مقدار معادل ارز را به یک اونس طلا تقلیل دادند ، با گذشت زمان تفاوت قیمت یک اونس طلا بین دو ارز مختلف تبدیل به نرخ ارز برای این دو شد .

این عمل نشان دهنده ی اولین ابزار رسمی مبادله ی ارز در تاریخ بود ، استاندارد طلا در نهایت با آغاز جنگ جهانی اول شکست خورد .

با توجه به تنش های سیاسی که با آلمان شکل گرفت قدرت های بزرگ اروپا احساس کردند باید پروژه های بزرگ نظامی خورد را تکمیل کنند به طوری که شروع به چاپ پول بیشتر برای پرداختن به این پروژه ها کردند .

بار مالی این پروژه های عظیم به قدری زیاد بود که در آن زمان طلا به اندازه ی کافی برای مبادله ی تمام پول های اضافی که دولت ها چاپ می کردند وجود نداشت گرچه استاندارد طلا طی سال های بین دو جنگ جهانی بازنگری کوچکی داشت ، اما اغلب کشور ها با شروع جنگ جهانی دوم استفاده از آن را کاهش دادند .

بریتانیا استفاده از استاندارد طلا را در سال 1931 متوقف کرد و ایالات متحده تا سال 1933 آن را اعمال و در سال 1971 سیستم را کاملاً کنار گذاشت .

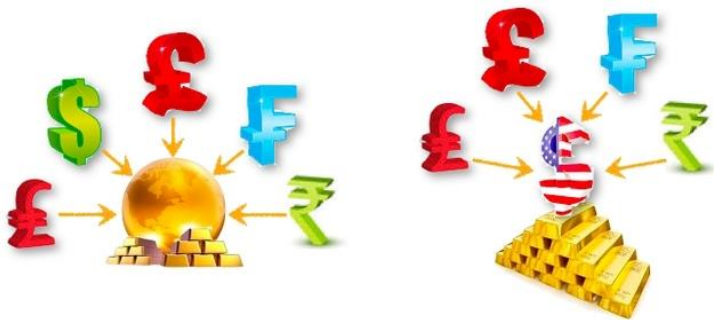
با این وجود طلا هرگز متوقف نشد بلکه هنوز هم ، شکل نهایی ارزش یک پول است و به طور کلی پناهگاهی امن برای کسانی که دنبال ثبات هستند محسوب می شود .

سیستم برتون وودز (BRETTON WOOD'S SYSTEM) :

قبل از جنگ جهانی دوم کشور های متحد احساس کردند که برای پر کردن خلاء به وجود آمده که بعد از کنار گذاشتن سیستم استاندارد طلا شکل گرفت، به یک سیستم پولی نیاز دارند .

در ژوئیه ی 1944 بیش از 700 نماینده از متحدان برتون وودز ملاقات کردند و راجب آن قسمت از سیستم مدیریت پول بین الملل که برتون وودز نامیده می شود به بحث و گفتگو پرداختند .

به شکل مختصر می توان گفت که برتون منجر به شکل گیری موارد زیر شد :

1 Gold Standard Era
(1870-1914)

2 Bretton Woods Era
(1945-1971)

- روش نرخ ارز ثابت
- دلار آمریکا جایگزین طلا برای تبدیل شدن به یک ارز ذخیره اصلی شد
- ایجاد 3 سازمان بین المللی برای نظارت به فعالیت های اقتصادی
- ☑ IMF - صندوق بین المللی پول
- ☑ بانک بین المللی باسازای و توسعه
- ☑ موافقت نامه معاهده ها و تجارت GATT

ویژگی اصلی برتون وودز این بود که دلار آمریکا را به عنوان استاندارد اصلی مبادله یک ارز با ارز های جهان ، جایگزین طلا کرد .

علاوه بر این دلار آمریکا در جهان تنها ارزی بود که توسط طلا حمایت می شد و دلیل اصلی اینکه برتون وودز در نهایت شکست خورد ، همین بود .

در طول حدود 25 سال یا کمی بیش از آن سیستم به چندین مشکل رسید. در اوایل دهه 1970 میلادی ذخایر طلای ایالات متحده بسیار پایین بود و وزارت خزانه داری ایالات متحده به اندازه ی کافی طلا برای پوشش دادن تمام دلار های آمریکا که در اختیار بانک های مرکزی در جهان بود، نداشت.

در نهایت در 15 اوت 1971 میلادی رییس جمهور - ریچارد نیکسون - پنجره ی طلایی را بست و اساسا از مبادله ی دلار آمریکا با طلا امتناع کرد، این رویداد پایان برتون وودز را رقم زد.

بعد از همه ی این اتفاقات استاندارد طلا به طور کامل با پول فیات جایگزین شد. (اصطلاح فیات برای توصیف پولی است که به دلیل دستور دولت مورد استفاده قرار می گیرد و این واحد پول باید به عنوان وسیله ی پرداخت پذیرفته شده باشد.)

پول فیات پولی است که دولت به عنوان یک پول قانونی اعلام کرده است اما به وسیله ی یک کالای فیزیکی پشتیبانی نمی شود، ارزش پول فیات از رابطه ی بین عرضه و تقاضا به جای مقدار موادی که پول از آن ساخته شده، گرفته شده است.

بر اساس سوابق تاریخی بیشتر ارزشها مبتنی به کالای فیزیکی چون طلا و نقره بوده اند اما پول فیات صرفا بر اساس امنیت و اعتبار اقتصادی است.

برای مثال دلار آمریکا فیات است و برای نیجریه این پول ((نایرا - Nira)) نام دارد، با وجود اینکه برتون وودز دوامی نداشت اما میراث مهمی بر جای گذاشت که امروزه تاثیر معنا داری بر اقتصادها دارد.

این میراث امروزه به شکل 3 نهاد بین المللی که در دهه ی 1940 ایجاد شدند، وجود دارد:

- صندوق بین المللی پول (IMF)
- بانک بین المللی بازسازی و توسعه (IBRD) - که اکنون بخشی از بانک جهانی است.
- توافقنامه عمومی تعرفه های تجارت که به تشکیل سازمان تجارت جهانی (WTO) منجر شد.

توافقتنامه ی جامایکا

بعد از آنکه سیستم برتون وودز شکست خورد، جهان در نهایت استفاده از نرخ ارز شناور را در توافق نامه ی - 1976 جامایکا - به تصویب رساند که معمولا از آن با نام توافق نامه ی جامایکا یاد می شود.

این یعنی اینکه استفاده از سیستم طلا برای همیشه ترک شد، با این حال نمی توان گفت که دولت ها سیستم مبادله ی ارزی کاملا آزاد و شناور را تصویب کرده اند.

اغلب دولت ها امروزه یکی از 3 سیستم ارزی را که در ادامه آمده است ، استفاده می کنند .

- دلار سازی
- نرخ ارز ثابت
- نرخ ارز شناور مدیریت شده

دلار سازی یا دلاریزیشن (Dollarization):

دلار سازی زمانی اتفاق می افتد که یک کشور اعلام کند که با عدم انتشار پول خود مشکلی ندارد و از یک ارز خارجی به عنوان پول ملی استفاده کند. گرچه سیستم دلار سازی معمولا به کشور اجازه می دهد که به عنوان جایگاه پایدار سرمایه گذاری تلقی شود ، اما قسمت پنهان ماجرا این است که بانک مرکزی کشور دیگر نمی تواند پول چاپ کند و یا سیاست پولی خود را کنترل کند. نمونه های دلار سازی را می توان در مکان هایی مانند ال سالوادور ، پاناما ، زیمبابوه ، جزایر ویرجین بریتانیا ، جزایر تورکس و کایکوس مشاهده کرد .

توضیح مختصری درباره اصطلاح دلار سازی

از زمان رها کردن استاندارد طلا در آغاز جنگ جهانی اول و کنفرانس Bretton

Woods پس از جنگ جهانی دوم ، برخی از کشورها ناامیدانه به دنبال راه هایی برای ترویج ثبات اقتصاد جهانی و از این رو رونق خود هستند . برای اکثر این کشورها ، روش بهینه برای بدست آوردن ثبات ارزی ، تبدیل ارز محلی به یک ارز برتر و قابل تبدیل است . با این حال ، گزینه دیگر رها کردن پول محلی به نفع استفاده انحصاری از دلار آمریکا (یا یک واحد پول بین المللی مهم دیگر مانند یورو) است . این به عنوان دلار سازی کامل شناخته می شود .

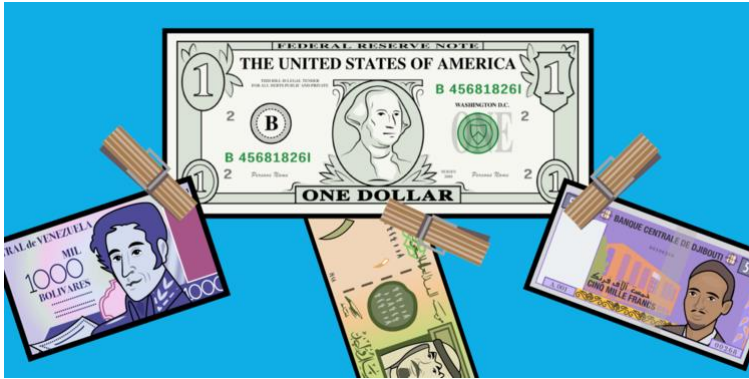
به عنوان یک جایگزین برای حفظ یک واحد پول شناور و یا ثابت ، یک کشور ممکن است تصمیم بگیرد که دلار سازی را کامل جرا کند . دلیل اصلی که یک کشور این کار را انجام خواهد داد این است که خطرات اقتصادی کشور را کاهش دهد و در نتیجه یک جو اقتصادی پایدار و امن ایجاد کند . کشورهایی که به دنبال جایگزینی کامل دلار هستند ، کشورهای در حال توسعه و یا اقتصادهای در حال توسعه هستند و به ویژه آنهایی که تورم بالایی دارند ، تمایل بیشتری نشان می دهند .

معایب دلار سازی یا دلاریزیشن

برخی اشکالات اساسی در پذیرش ارز خارجی وجود دارد . زمانی که یک کشور نمی تواند پول خود را چاپ کند ، توانایی آن برای تاثیر مستقیم بر اقتصاد آن از جمله حق اداره سیاست پولی و هر نوع سیاست گذاری مربوط به نرخ ارز را از دست می دهد . در اقتصاد کاملا دلار سازی شده ، بانک مرکزی نیز نقش خود را به عنوان آخرین محل وام دهنده برای سیستم بانکی خود از دست می دهد . در حالی که ممکن است هنوز قادر به تامین بودجه اضطراری کوتاه مدت از ذخایر نگه داشته شده برای بانکها در زمان آشفتنگی باشد .

یکی دیگر از مضرات برای یک کشور که کاملا دلاریزیشن می شود این است که اوراق بهادار آن باید به دلار آمریکا برگردانده شود و اگر کشور مقدار کافی ذخیره ارزی نداشته باشد یا باید با اداره کردن کسری حساب جاری از این پول وام بگیرد و یا ابزاری برای جمع کردن مازاد حساب جاری پیدا کند .

نرخ ارز ثابت (Pegged rate) :

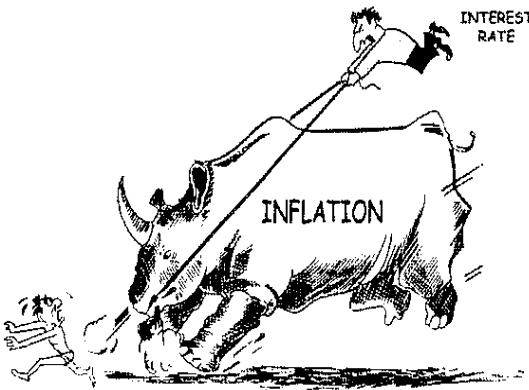

ثابت کردن (نرخ ارز) زمانی است که یک کشور نرخ مبادله ی خود را با ارز خارجی ثابت کند به طوری که کشور تا حدی ثبات بیشتری نسبت به نرخ شناور معمولی خواهد داشت. به شکل خاص، ثابت کردن نرخ ارز اجازه می دهد که یک واحد پول کشور با نرخ ثابتی جا به جا شود و واحد پول تنها زمانی نوسان می کند که نرخ ثابت شده ی کشور ها تغییر کند. برای مثال چین بین سال های 1997 تا 21 جولای-2005 میلادی یوان خود را در نرخ { 8.28 یوان مقابل \$1 } دلار آمریکا ثابت کرد.

زیان ثابت سازی نرخ ارز این است که ارزش واحدهای پول در اختیار کیفیت اوضاع اقتصادی نرخ های ثابت است، به عنوان مثال اگر دلار آمریکا اساسا در مقابل تمام ارزهای دیگر ارزشمند شود قاعدتا یوان چین هم از این موضوع بهره می برد و با افزایش ارزش همراه خواهد شد که ممکن است این همان چیزی نباشد که بانک مرکزی چین می خواهد، چراکه چین به شدت بر صادرات کم هزینه تکیه دارد.

(افزایش ارزش پول داخلی یک کشور با صادرات آن رابطه ی عکس دارد و در صورت افزایش ارزش پول ملی صادرات کشور کاهش خواهد چرا که هزینه ی واردات برای کشور مقابل بالا رفته و باعث می شود که واردات خود را کاهش دهد.)

نرخ ارز شناور مدیریت شده :

این نوع سیستم از زمانی خلق شد که نرخ مبادله ی ارزها اجازه یافت به شکل آزادانه و بر اساس جریان عرضه و تقاضا نوسان کند؛ با این حال ممکن است که دولت ها یا بانک های مرکزی برای تثبیت نوسانات شدید نرخ های ارز مداخله کنند. برای مثال اگر ارزش پول یک کشور به شدت کاهش یابد ممکن است دولت نرخ بهره کوتاه مدت را افزایش دهد. افزایش نرخ بهره باید منجر به مقداری افزایش ارزش پول شود، اما بدانید که این فقط یک مثال خیلی ساده است و بانک های مرکزی معمولا می توانند چندین ابزار را برای مدیریت ارز به کار بگیرند از قبیل سیاست های مالی انقباضی (با هدف افزایش ارزش ارز) و یا سیاست های انبساطی (با هدف کاهش ارزش ارز).

برخلاف بازار سهام - جایی که سرمایه گذاران اغلب تنها با سرمایه گذاران سازمانی (مانند شرکت های تعاونی) یا سایر سرمایه گذاران شخصی تجارت می کنند - در بازار فارکس قسمت های زیادی هستند که تجارت ارزها را به دلایلی کاملا متفاوت نسبت به آنچه که باعث تجارت در بازار سهام شده، انجام می دهند. بنابراین شناسایی و درک کارکرد ها و نیز انگیزه بازیگران اصلی در بازار فارکس (FOREX) بسیار مهم است.

دولت و بانک مرکزی

احتمالا توانا ترین شرکت کنندگان در بازار فارکس بانک های مرکزی و دولت های فدرال هستند. در بیشتر کشورها بانک مرکزی یک بخش دولتی است و سیاست های خود را هماهنگ با دولت اجرا می کند، با این حال برخی دولت ها معتقدند که بانک مرکزی هر چه مستقل تر باشد تاثیر بیشتری بر متعادل سازی اهداف کنترل تورم و پایین نگهداشتن نرخ بهره خواهد داشت که معمولا رشد اقتصادی را افزایش می دهد. صرف از نظر میزان استقلال یک بانک مرکزی، نمایندگان دولت معمولا جلسات منظمی با نمایندگان بانک مرکزی پیرامون مباحث مربوط به سیاست های پولی تشکیل می دهند؛ بنابراین بانک های مرکزی و دولت ها، معمولا در مسیری مشابه هستند که به سیاست پولی منتهی می شود.

بانک های مرکزی غالباً موظف به - حفظ حجم ذخایر (ارز) خارجی و تنظیم سیاست های پولی - به منظور دستیابی به اهداف خاص اقتصادی می باشند .
به عنوان مثال در کشور عمان فروش اوراق قرضه به تازگی برای اولین بار در دو دهه ی اخیر به منظور جبران کسری بودجه آغاز شده و نیز برای دفاع از ارز کشور آن را با دلار آمریکا تثبیت کرد . سقوط نفت و افزایش هزینه های دولت عمان در سال های اخیر منجر به افزایش گمانه زمانی ها راجب آینده ارز ثابت این کشور شده است . قطعاً این موضوع چیزی است که معامله گران (Trader's) بازار فارکس به چشم یک داستان پولی در سطح کلان به آن توجه می کنند .

▶ بانک ها و دیگر موسسات مالی

همراه با بانک های مرکزی و دولت ها ، برخی از بزرگترین شرکت کنندگان در معاملات بازار فارکس ، بانک های خصوصی و موسسات مالی هستند و در نهایت شرکت کنندگان خرد یعنی بیشتر افرادی که به ارز خارجی برای معاملات در مقیاس کوچک نیاز دارند مانند پول سفر و یا مبادله با بانک های محلی .
با این حال معاملات فردی در مقایسه با دلاری که بین بانک ها مبادله می شود - که به بازار بین بانکی معروفی است - چیزی به شمار نمی آید .

بانک ها مبادلات ارزی که با هم دارند را در یک سیستم کارگزاری (دلالی) الکترونیکی که بر اساس اعتبارات می باشد ، انجام می دهند و تنها بانک هایی که با یکدیگر روابط اعتباری دارند می توانند در معاملات شرکت کنند .
بانک های بزرگتر تمایل دارند روابط (اعتباری) بیشتری داشته باشند چراکه به آنها اجازه می دهد قیمت های بهتری برای

ارزهای خارجی دریافت کنند و اینکه هر چه بانک کوچک تر باشد ، روابط اعتباری آن کم تر بوده و قدرت تاثیر گذاری کمتری در (افزایش یا کاهش) قیمت دارد .
به طور کلی بانک ها به عنوان فروشندگان عمل می کنند به این معنا که آنها مایل به خرید یا فروش یک واحد پول در قیمت عرضه یا تقاضا هستند .
یکی از راه هایی که بانک ها از طریق آن در فارکس پول بدست می آورند - مبادله ی ارز با قیمتی بالاتر از آنچه برای آن پرداخته کرده اند - می باشد .
از آنجا که فارکس یک بازار جهانی است ، معمولاً نرخ های مبادله بانک های مختلف را با کمی تفاوت برای یک واحد پولی یکسان می بینیم .

▶ پوشش دهنده گان ((ریسک)) - Hedger's :

برخی از بزرگترین مشتریان این بانک ها شرکت های بین المللی هستند . خواه یک کسب و کار چیزی را به یک مشتری بین المللی بفروشد و یا از یک تامین کننده بین المللی چیزی بخرد ، به ناچار نیازمند این است که با نوسانات نرخ های ارز همراه شود . (یعنی قیمت های خود را مطابق با نوسانات نرخ های ارز تغییر دهد) اگر چیزی وجود داشته باشد که مدیریت (و سهام داران) از آن نفرت داشته باشند ، آن چیز - شک و تردید - است . درگیر شدن با خطر مبادله ی یک ارز خارجی مشکلی بزرگ برای بسیاری از شرکت های چند ملیتی است .

به عنوان مثال فرض کنید که یک شرکت آلمانی مقداری تجهیزات را به تولید کننده ژاپنی سفارش می دهد که هزینه ی آن باید به پول ملی ژاپن (ین) و از الان طی یک سال پرداخت شود . از

آنجا که نرخ ارز می تواند در این یک سال به هر سمتی نوسان کند ، شرکت آلمانی هیچ راهی برای دانستن اینکه تا زمان تحویل گرفتن تجهیزات باید پول بیشتر یا کمتری پرداخت کند ، ندارد . (یعنی اینکه ممکن نرخ مبادله یورو به یین کاهش یابد و شرکت آلمانی باید یورو بیشتری مقابل هر یین پرداخت کند و یا بالعکس)

یکی از گزینه هایی که می تواند خطر تردید و عدم اطمینان مبادله ارز خارجی را برای یک کسب و کار کاهش دهد ، این است که وارد بازار محلی شده و سریعاً مبادله ارزی را که برای داد و ستد به آن نیاز دارد انجام دهد . متأسفانه ، ممکن است کسب و کارها پول نقد کافی برای انجام چنین تراکنش هایی در بازار محلی داشته باشند و یا تمایلی نداشته باشند حجم زیادی از ارز خارجی را برای دوره های طولانی نگهداری کنند . بنابراین ، کسب و کارها اغلب استراتژی های پوشش ریسک را به منظور در نظر گرفتن نرخ خاصی از ارز برای آینده و قطعاً حذف تمام ریسک مربوط به مبادلات ارزی برای تراکنش ها (داد و ستد های خود) به کار می گیرند .

برای مثال اگر یک شرکت اروپایی می خواهد فولاد را از ایالات متحده وارد کند ، باید بهای این فولاد را در مبنای دلار آمریکا پرداخت کند (یعنی باید پول خود را به دلار تبدیل کرده و به آمریکا دلار پرداخت کند) . اگر قیمت یورو در برابر دلار قبل از پرداخت بدهی کاهش یابد ، پرداخت نهایی شرکت اروپایی باید بیشتر از آنچه که در قرار مشخص شده باشد . به این ترتیب ، شرکت اروپایی می تواند برای از بین بردن خطر مبادله مستقیم در مبنای دلار آمریکا در نرخ ارز جاری وارد یک قرارداد شود ، این قرارداد می تواند در آینده تنظیم شود و یا قرارداد آتی باشد .

سفته بازان (speculator's):

طبقه ی دیگری از شرکت کنندگان در فارکس ، سفته بازان هستند . آن ها به جای پوشش ریسک در برابر تغییرات در نرخ ارز و یا مبادله ارز برای تامین مالی معاملات بین المللی ، آنها تلاش می کنند با استفاده از نوسانات نرخ ارز مبادلاتی پول به دست بیاورند . جورج سوروس (George Soros) یکی از معروف ترین سفته بازان ارزی است - مدیر صندوق سرمایه گذاران میلیاردر - که به دلیل احتکار پوند بریتانیا معروف است ، حرکتی که در کمتر از یک ماه 1.1 \$ میلیارد دلار درآمد داشت و دولت انگلیس را به ستوه آورد .

از سوی دیگر نیک لسون (Nick Leeson) یک معامگه گر با بانک بارینگر (Barings bank) ، موقعیت های سودآوری را در قراردادهای آتی به ارزش 1.4 میلیارد دلار به دست آورد که منجر به فروپاشی کل بانکی شد که او برای آن کار می کرد . بزرگترین و بحث آفرین ترین سفته بازان بازار فارکس صندوق های سرمایه گذاری هستند که اساساً صندوق های غیر قانونی هستند که از استراتژی های غیرمتعارف و اغلب استراتژی های شدیداً خطرآفرین سرمایه گذاری استفاده می کنند تا بازده بسیار زیادی داشته باشند .

به آنها به عنوان صندوق های سرمایه گذاری مشترک و فاقد قوانین یکسان فکر کنید ، با توجه به اینکه آنها می توانند چنین موقعیت های بزرگی را اشغال کنند پس قادر خواهند بود که تاثیر چشمگیری بر پول کشور ها و اقتصاد آنها داشته باشند .

برخی از منتقدان بودجه مالی مربوط به بحران ارز آسیایی در اواخر دهه 1990 را مورد انتقاد قرار دادند ، در حالی که بعضی دیگر به ناتوانی بانکداران (مسوولین) بانک های مرکزی آسیای میانه اشاره کردند .

به هر حال باید گفت که سفته بازان می توانند تاثیر بزرگی بر بازار فارکس داشته باشند .

Speculation

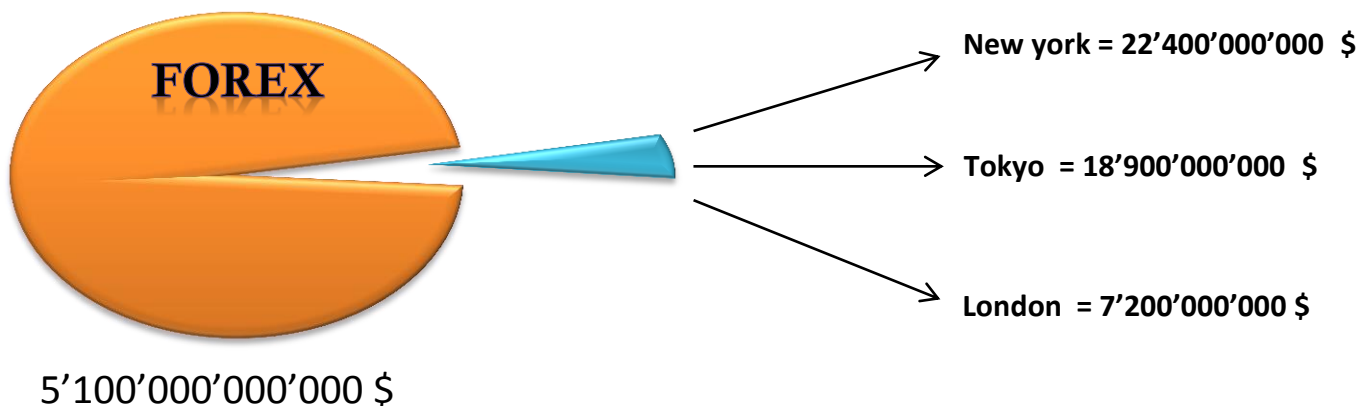

Monday
Buy a
pile
of gold

Wednesday
Sell the gold
and make a
pile of money

ویژگی های بازار فارکس :

1. فارکس بزرگترین بازار مالی است که تاریخ به خود دیده است .
2. حجم مبادلاتی یک روز در فارکس معادل 5.1 تریلیون دلار (\$5,100,000,000,000) می باشد که بسیار فراتر از بزرگترین بازار بورس جهان NYSE یعنی بورس نیویورک است .
3. بازیگران گران اصلی فارکس به ترتیب :
 - ❖ سوپر بانک های جهانی (... - Deutsche bank - JPMorgan - Citi Bank's)
 - ❖ شرکت های بزرگ تجاری
 - Financial Services Authority (FSA) in the U.K (آژانس خدمات مالی انگلستان)
 - Financial Services Agency (FSA) in Japan (آژانس خدمات مالی ژاپن)
 - Securities and Futures Commission (SFC) in Hong Kong (کمیسیون اوراق بهادار و آتی هنگ کونگ)
 - Australian Securities and Investments Commission (ASIC) in Australia (کمیسیون اوراق بهادار و سرمایه گذاری استرالیا)
 - ...
 - ❖ بانک های مرکزی و دولت ها
 - بانک مرکزی اروپا (ECB)
 - بانک مرکزی آمریکا (FRB)
 - ...
 - ❖ سفته بازان (سفته بازان کلان مانند موسسات و صندوق ها - سفته بازان خرد مانند معامله گران شخصی)
4. مقایسه ی حجم مبادلاتی روزانه در بازار فارکس در مقابل بازارهای اصلی بورس دنیا مانند بازار سهام نیویورک

5. بازار فارکس یک بازار 24 ساعته است که 5 روز در هفته فعالیت دارد و روز های شنبه و یکشنبه تعطیل است .
 6. بازار فارکس هیچگونه مکان فیزیکی نداشته و همانطور که در متن اشاره شد ، یک سیستم مبادلاتی الکترونیکی و اینترنتی می باشد .
 7. در بازار فارکس تنها ارز کشور های مختلف و فلزات گرانبها مانند طلا معامله می شود .
 8. تحركات نرخ های ارز در بازار فارکس بر پایه ی عرضه و تقاضای هر ارز نهاده شده است که رشد یا کاهش ارزش هر ارز بستگی به شرایط و اخبار اقتصادی ، سیاسی ، امنیتی و ... دارد .
 9. در بازار فارکس دو گروه معامله گر وجود دارند که به گاوها و خرس ها معروف هستند ، این نام گذاری به دلیل این است که گاوها زمان حمله با شاخ خود به سمت بالا ضربه می زنند و خریداران که با ایجاد تقاضا باعث بالا رفتن قیمت می شوند به این عنوان تشبیه شده اند . در طرف دیگر خرس ها قرار دارند که در مبارزات خود با پنجه حمله کرده و به سمت پایین ضربه وارد می کنند و معامله گرانی را که با عرضه ی یک ارز باعث کاهش قیمت آن می شوند به این عنوان تشبیه کرده اند . (تصویر صفحه ی اول مقاله برگرفته مرتبط با این بخش انتخاب شده)
 10. این بازار یک بازار دو سویه است که شما هم از خرید میتوانید سود ببرید و هم از فروش ؛ در واقع ساختار نسبتا پیچیده دارد درک آن نیازمند مطالعه منابع مرتبط می باشد .
- و در نهایت باید گفت که هیچ چیز در فارکس قطعی نیست .

قوانین وارن بافت ، سومین فرد ثروتمند جهان و از بزرگترین معامله گران فارکس :

قانون اول : هیچ وقت پولتان را از دست ندهید .

قانون دوم : هرگز قانون اول رو فراموش نکنید .

Investopedia / forex history

منبع :